

slaget blev ikke vedtaget. Derimod vedtoges et af Dubief og Mille-
rand indbragt Forslag, hvorefter der stilles et Beløb af 100,000 frcs. til
Raadighed for Handelsministeren til at anvendes som Tilskud til Kasser
til Hjælp mod ufrivillig Arbejdsløshed, der er foraarsaget ved Mangel
paa Arbejde.

I England ere Understøttelserne til arbejdsløse hidtil i vidt Om-
fang blevne udredede af de faglige Organisationer. I det forløbne Aar
er der dog bleven vedtaget en særlig Lov om dette Spørgsmaal, kaldet
„Unemployed Workmen Act“. I Følge denne, der kun har Gyldighed
for et Tidsrum af 3 Aar, og hvis Anvendelse paa de enkelte Kommuner
er afhængig af disses særlige Beslutning, skal der i Byer med over
50,000 Indbyggere og kan der efter Forordning fra „Local govern-
ment“ i Byer med over 20,000 Indbyggere oprettes en Central-Komité
med det Hverv saavidt muligt at forskaffe Arbejde til arbejdsløse, der
kunne og ville arbejde. Under Centralkomitéen sorterer lokale Komitéer,
hvis Opgave bestaar i at skaffe sig Overblik over, hvorvidt der
indenfor det dem tildelte Omraade findes Arbejde, der vil kunne anvises
til arbejdsløse, og at undersøge, hvorvidt de arbejdsløse, der henvende
sig til dem, ere „uforskyldt arbejdsløse“ samt egnede og villige til at
paatage sig det Arbejde, som vil kunne anvises dem. Saadanne arbejds-
løse kunne af de lokale Komitéer eventuelt henvises til de dem over-
ordnede Centralkomitéer, saafremt de lokale Komitéer ikke selv kunne
forskaffe dem Arbejde. Centralkomitéerne skulle da søge at skaffe de
paagældende arbejdsløse Arbejde enten selv eller gennem andre lokale
Komitéer — eventuelt gennem Arbejde, som de selv tilvejebringe (Nøds-
arbejde). For sidstnævnte Arbejde maa Lønnen dog ikke naa op paa
Højde med Lønnen for en almindelig, ikke-faguddannet Arbejder. De
Udgifter, der foraarsages ved Lovens Anvendelse, udredes af et særligt
Fond, hvis Midler tilvejebringes ved Ligning paa Kommunerne.

I Sverig blev der af Overstatholderen i Stockholm i 1894 nedsat
en Komité til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Arbejdsløshed. Af Komitéen
blev der afgivet en Betænkning, men er der ikke senere — saa vidt
vides — blevet foretaget videre Skridt i Sagen.

I Norge er der i December 1905 af en af det kongelige Departement
for Handel, Søfart og Industri den 11te Juni 1904 nedsat Komité
bleven afgivet en Betænkning, indeholdende Udkast til Lov om Stats-
og Kommunebidrag til norske Arbejdsløshedskasser med Motiver. Ud-
kastet er aftrykt som Bilag (Nr. VI.) til nærværende Betænkning.

I Følge det af Komitéen udarbejdede Udkast refunderer Statskassen
„Arbejdsløshedskasser“, der opfyldte de i Udkastet nærmere angivne Be-
tingelser, en Trediedel af de Pengebeløb, hvormed de understøtte deres
i Norge bosatte forsikrede. To Trediedele af det af Staten saaledes ud-
betalte Beløb bliver en Gang aarlig at udligne paa de Herreds- og By-
kommuner, hvori de, der have modtaget „Arbejdsledighedsunderstøttelse“,
sidst have haft Bopæl 1 Aar i Træk. For saa vidt dette ikke kan op-
lyses, eller de understøttede overhovedet ikke have boet 1 Aar i Træk
i nogen norsk Kommune, bærer Staten den hele Udgift. Anerkendelse af
en Arbejdsledighedskasse meddeles af vedkommende Regerings-Departement.
En anerkendt Arbejdsledighedskasse kan ikkun erholde Refusion
for Beløb, der ere udbetalte som stedlig Understøttelse eller som Rejse-
eller Flytningshjælp til Medlemmer, der ere arbejdsløse, men uforskyldt
arbejdsløse. Arbejdsløshed, der er foraarsaget ved Strejke eller Lock-out,
anses ikke som uforskyldt. For saa vidt en Arbejdsledighedskasse er
knyttet til en Forening, skal den føre særskilt Regnskab, og dens Midler
skulle holdes adskilte fra Foreningens Midler; Kassens Midler skulle
derhos ikke kunne anvendes til Dækning af andet end dens egne For-
pligtelser. Efter Kassens Vedtægter skal der aabnes Adgang for Per-
soner, der tilhøre de samme Fag som Kassens Medlemmer, til i Kassen at
forsikre sig paa lige Vilkaar med disse, uanset at de ikke ere Med-
lemmer af den paagældende Forening. En anerkendt Arbejdsledigheds-